

„Изъ гора ходи онъ вѣнценосно :
 „Неумолно Турци мжршяви кастри,
 „Гърдостъ ускошка мжшки той спастри.
 „Сытъ на ищенія рода Турскога,
 „Марсево поле той си напуща;
 „Ускошка слава тжй кат' прослави,
 „Кървави хвърли на страна навуща :
 „Вжрна ся послѣ въ равни морави;
 „Вѣвъ село слазя кат' ратай убоги.
 „Другари му ся жялно раздѣлять,
 „Вѣвъ Влашка земя тій ся оттеглять;
 „Въ странство той не рачи да иди,—
 „Дуся му нѣщо друго разсжди,—
 „А додѣ измысли що да направи,
 „Изъ гжсти джбрави съ мирни овчяри,
 „Четри години по равни полета,—
 „Прѣмина Мешю се ратай шета. . .
 „Рѣшява сетнѣ родина да види,
 „Татково огнище да си убиди :
 „И миренъ непознатъ въ Руси ся върна,—
 „Тос' чясъ ся Мешю въ житель обърна.
 „Нищо съ немене онъ непосрѣшна,
 „— Нѣма опасность!“ — радостно рѣкна ;
 „Малко търговство той си залови,
 „Вѣтый си планъ рѣши да обнови.
 „Вѣсть на другари тутакси прати,—
 „Въ Влашко бѣхж — той ги издири :
 „Свои си тайни той тямъ обади,
 „И да ся приготвя тутакси хвати.
 „Много не мина, вѣсть му дофтаса :
 „Радость голяма тя му принася;—